

Patent dodatkowy
do patentu

Kl. 63b,1

Zgłoszono: 17.II.1969 (P 131 775)

Pierwszeństwo: 07.X.1968 Szwecja

MKP B62b 1/02

Opublikowano: 01.04.1974

Twórca wynalazku

i

właściciel patentu: Henning Emanuel Erikson, Kalix (Szwecja)

Taczka szuflowa

1

Przedmiotem wynalazku jest taczka szuflowa do zgar-
niania na przykład śniegu lub liści oraz do celów trans-
portu. W znanej z opisu patentowego nr 647850 Stanów
Zjednoczonych Ameryki taczce szuflowej koła są osa-
dzone w parze ramion wychylnych, podczas gdy para
pałaków jest umieszczona wychylnie na osi kół.

W innej znanej z opisu patentowego nr 1308666 Sta-
nów Zjednoczonych Ameryki taczce szuflowej koła są
podobnie osadzone w parze ramion wychylnych, lecz
para pałaków jest utwierdzona na szufl. Wreszcie w
znanej z opisu patentowego nr 3028695 Stanów Zjedno-
czonych Ameryki taczce szuflowej para pałaków jest
umieszczona wychylnie na szufl i blokowana na niej
za pomocą urządzenia blokującego, podczas gdy koła są
osadzone w ramionach utwierdzonych na końcach pał-
ków.

Taczka szuflowa według wynalazku ma parę wsporni-
ków wychylnych i parę pałaków są umieszczone niezale-
żnie od siebie wychylnie na wspólnej osi.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykła-
dzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedsta-
wia taczkę szuflową spoczywającą na ziemi, fig. 2 tacz-
kę w pozycji podniesionej tak, że toczy się po ziemi
przy bardzo niewielkim odstępnie od jej powierzchni,
fig. 3 taczkę przy przechylaniu dokoła przedniej krawę-
dź szufl przy kołach opuszczonych do dołu, fig. 4 tacz-
kę opartą na opuszczonych sprężynach, przy czym szufla
taczki znajduje się w stosunkowo dużej odległości od
ziemi, fig. 5 odblokowaną szuflę taczki podczas wywra-

2

cania, fig. 6 i 7 koła w położeniu odchylonym w dół i
górę w skali powiększonej, fig. 8 widok urządzenia blo-
kującego.

Szufla 10 jest zaopatrzona na obu ścianach podłuż-
nych i na ścianie tylnej w listwę wzmacniającą 12. Szufla jest otwarta z przodu, aby w położeniu przedsta-
wionym na fig. 1 można było nabierać śnieg, przy czym
następuje jej przesuwanie ponad powierzchnią ziemi z
poślizgiem w kierunku śniegu tak, jak łopaty. Obie
boczne ściany szufl posiadają z dołu i z tyłu wystające
czop 14, który jest umocowany na ścianie zasobnika za
pomocą wspornika 16, zgodnie z fig. 8. Na czopie 14
są umieszczone wychylnie pałak 18 i wspornik 20. Oby-
dwa pałaki 18 taczki są na swoim górnym końcu od-
gięte pod kątem, tworząc uchwyty ręczne 22.

Pałaki 18 są połączone z sobą za pomocą żeber po-
przecznych 24 i 26, przy czym to ostatnie jest umiesz-
czone, w tylnej części listwowej 12', szufl. W pobliżu
obu końców dolnego żebra poprzecznego 26 sztywno
przymocowane są dwie konsole 28, które wystają w dół
i tworzą łóżysko wału 30, ustawionego równolegle do
tylnej krawędzi szufl oraz do żebra poprzecznego 26.
Na wale 30 na końcu zewnętrznym umocowany jest
sztywnie wspornik uchylny 32 oraz hak 34, którego ko-
niec odwrócony od wału 30 obejmuje część listwową 12',
szufl celem blokowania szufl 10 w jej położeniu we-
dług fig. 1—4.

Blokadę można usunąć przez odchylenie haka 34 od
części listwowej 12, wskutek czego szufla przechyli się
pod własnym ciężarem do przodu. Wspornik 32 jest

umocowany przegubowo do cięgna 36, które jest ustawione prawie równoległe do pokazanego w przykładzie wykonania prawego pałaka 22, który jest, również na swoim górnym końcu odgięty pod kątem celem utworzenia uchwytu ręcznego 36 osadzonego równoległe do ręcznego uchwytu 22 na pałaku 18. Można więc uchwycić obydwie uchwyty 22 i 38 jedną ręką i przyciągnąć uchwyt 38 do uchwytu 32, w celu odblokowania szufli. Dla nadania cięgnu dobrego prowadzenia równoległe do pałaka, górne żebro 24 posiada w pobliżu pałaka otwór 40, w którym jest prowadzone cięgno.

Dla zapewnienia, aby urządzenie blokujące nie zostało odblokowane nieumyślnie na skutek wstrząsów lub uderzeń o zgarniacz, przewidziano na cięgnie 36 przesuwaną sprężynę 42, która jednym końcem opiera się o żebro poprzeczne 24, a drugim o kołnierz 44, który jest przymocowany do cięgna 36. Sprężyna 42 utrzymuje hak 34 zawsze w pozycji (fig. 8), w której szufla 10 i jej tylna prowadnica 12 stykają się z żebrem poprzecznym 26. Dopiero wtedy, gdy uchwyt ręczny 38 zostanie przyciągnięty do uchwytu 22, następuje odblokowanie szufli 10 (fig. 5) tak, że obróci się ona dokoła czopa 14. Gdy zgarniacz znajduje się na przykład nad krawędzią rowu (46), jak to pokazano na fig. 5, szufla 10 odchyła się do wyładowania do pozycji w zasadzie prostopadłej, zgodnie z kierunkiem strzałki 48, przy czym pałak 18 pozostaje w pozycji pierwotnej (fig. 5).

Wymieniony wyżej, umocowany wahliwie na czopie 14 wspornik 20 posiada na swoim zewnętrznym końcu os 50 sięgającą od jednego wspornika 20 do drugiego i posiadającą na obu końcach dwa koła 52. Wsporniki 20 i os 50 tworzą pałak w postaci litery U, którego część wieńcową tworzy os 50. Os 50 opiera się w obu swoich pozycjach krańcowych (fig. 6 i 7) o spodnią powierzchnię szufli 10 i jest w tej pozycji utrzymywana przez ciężar szufli.

W celu przemieszczenia kół w pozycje krańcowe podnosi się szuflę (fig. 3), że obracając ją dokoła przedniej krawędzi 54 szufli, po czym wsporniki 20 i os 50 przekłada się w górę lub w dół, (fig. 3), przez co szufla znajduje się swoją przednią częścią spodnią 10' albo bezpośrednio nad ziemią i do niej równoległe, co jest korzystne przy usuwaniu śniegu, albo w znacznym odstępie od ziemi (fig. 4), i jest wykorzystana jako lekka i poręczna taczka ogrodowa. Ten odstęp jest prawie równy odstępowi osi 50 od ziemi.

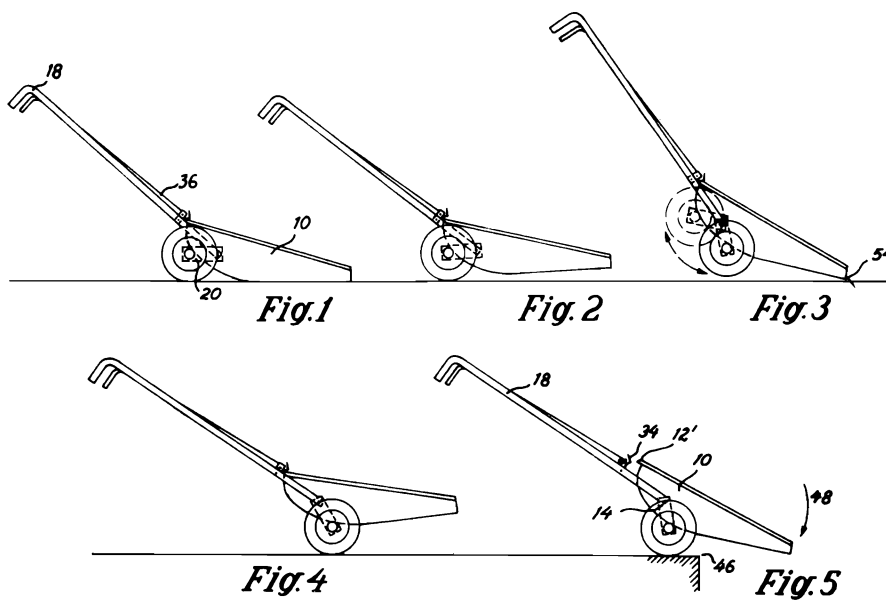
W ostatnim przypadku przy opuszczonych w dół i przełożonych do przodu kołach (fig. 4) środek ciężkości szufli pod obciążeniem znajduje się nieco powyżej osi kół 50, podczas gdy środek ciężkości przy usuwaniu śniegu (fig. 1) leży przed osią kół 50, co jest korzystne przy nabieraniu śniegu na szuflę, gdy przesuwana jest ona przy ziemi (fig. 1).

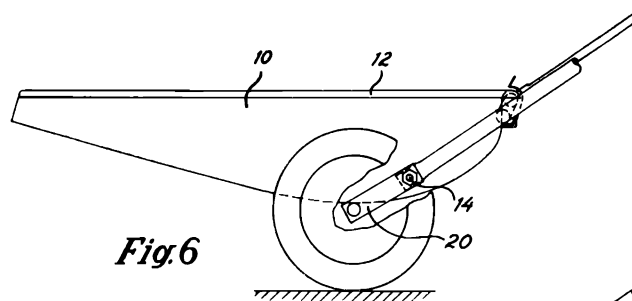
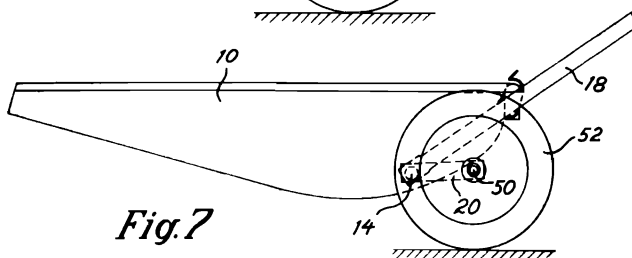
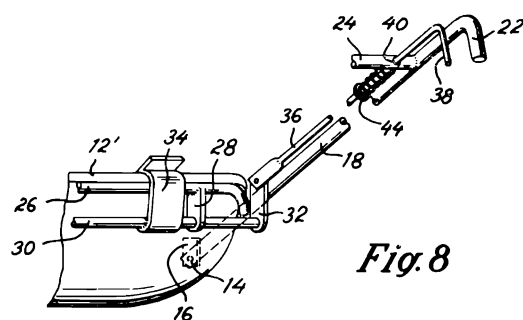
Zastrzeżenia patentowe

1. Taczka szuflowa wyposażona w parę kół połączonych wahliwie za pomocą pary wsporników wychylnych z szuflą, przyjmującą obniżoną pozycję zgarniania lub podniesioną pozycję jezdną, wyposażoną w parę pałaków połączonych wychylnie z tą szuflą oraz hak blokujący pałaki na szufli, **znamienna tym**, że para wsporników wychylnych (20) i para pałaków (18) są, niezależnie od siebie, osadzone wychylnie na wspólnej osi (14).

2. Taczka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że os czopa (14) przebiega przez część wewnętrzną szufli (10).

3. Taczka według zastrz. 1 i 2, **znamienna tym**, że os (50), pary kół (52) przylega do powierzchni spodniej szufli (10) w pozycji zgarniania i/lub w pozycji jezdnej.

*Fig. 6**Fig. 7**Fig. 8*